

Høringsuttalelse fra Norges Kristelige Legeforening (NKLF) angående Helse- og omsorgsdepartementets forslag til endringer i strukturen på abortnemndene.

I

Departementet foreslår å endre abortforskriften slik at det kun stilles krav om primærnemnd ved de sykehus som utfører nemndbehandlede svangerskapsavbrudd.

Departementet legger til grunn at antallet sykehus som utfører nemndbehandlede svangerskapsavbrudd, har blitt redusert de senere år. Den foreslåtte organisering vil dermed sikre at hele prosessen omkring senabort, blir ivaretatt på ett sted, som dermed har et samlet ansvar for dokumentasjon og melding til abortregisteret.

NKLF støtter departementets syn i dette spørsmålet.

II

Departementet tar videre opp spørsmålet om strukturen på klagenemndene bør endres, slik at det blir en sentral nasjonal klagenemnd, til erstatning for dagens ordning med fem regionale klagenemnder. Bakgrunnen for dette forslaget er Statens helsetilsyns særskilte tilsyn med abortnemndene i 2004. Tilsynet påviste mangelfull dokumentasjonen av nemndenes behandling av begjæringer om svangerskapsavbrudd. I tillegg var det tegn på ulik behandling av kvinner i sammenliknbare situasjoner.

NKLF støtter en omlegging av strukturen på klagenemndene slik at det blir én sentral klagenemnd. Etter vår mening er det svært viktig at primærnemndene har lik praksis når det gjelder senaborter. Vi ser det derfor som hensiktsmessig at det bare er én korrigerende institusjon i form av en sentral klagenemnd. Som departementet understreker, er det viktig at medlemmene i den sentrale nemnda er faste og at det ikke skjer hyppige utskiftninger.

Lik og forutsigbar behandling anser vi å være det aller viktigste for kvinner som søker senabort. Reisevei er et mindre problem ettersom kommunikasjonslinjene er blitt bedre. Kvinnene må også med nåværende ordning oppsøke et regionssenter, og den ekstra belastningen ved noe økt reisevei, mener vi ikke oppveier fordelene ved en bedre behandling av klagene.

III

Tall fra Statistisk sentralbyrå viser at for perioden 1999-2003 ble kun 4,8 prosent av alle begjæringer om senabort avvist i primærnemnd. Hele 1245 av 1657 aborter før 16. uke ble innvilget på grunn av kvinnens livssituasjon jf abortlovens § 2 b).
(Se www.ssb.no/magasinet/slik_lever_vi/art-2005-02-18-01.html)

Det er på ingen måte åpenbart hvordan lovteksten i abortlovens § 2b skal forstås: "Etter utgangen av tolvte svangerskapsuke kan svangerskapsavbrudd skje når svangerskapet, fødselen eller omsorgen for barnet kan sette kvinnen i en vanskelig livssituasjon;"

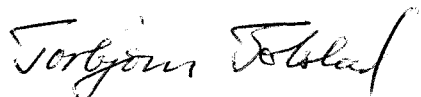
For allmennheten generelt, og for kvinner som søker senabort spesielt, vil det være av interesse å vite hvilke forhold ved en livssituasjon som kan medføre innvilgelse/avvisning av begjæring om svangerskapsavbrudd etter 12. uke.

NKLF vil derfor foreslå at vedtakene i den sentrale klagenemnda gjøres tilgjengelig i anonymisert form slik praksis er for Dispensasjons- og klagenemnda for behandling i utlandet (se www.klagenemnda.no/). Da vil man kunne få et visst bilde over hvilke begjæringer om senabort som ikke innvilges.

NKLF mener at menneskelivet og derav menneskeverdet begynner ved unnfangelse. Som svært mange andre, oppfatter også vi abort, både før og etter 12. uke, som etisk problematisk. Vi mener en større åpenhet omkring norsk abortpraksis er viktig for debatten om dette vanskelige spørsmålet, og en offentliggjøring av klagenemndsvedtakene kan bidra til dette.

Tønsberg/Stavanger 5/9 2007

Med vennlig hilsen

Torbjørn Folstad
(etikk-ansvarlig NKLF)

Johannes Løvås (sign)
(leder NKLF)